

მელიც ხელმძღვანელ ფრაქციებს აქვთ. მაშინ გადაჭრით შეგვედო გვეთქვას, რომ მესამე სათათბირო უკვე შეუდგა განათლების საქმეს: მიიღო სინდიკატის თავისუფლების შესახებ კანონები და, მასმასაშვე, მომავალ სესიისაში გადავად პოლიტიკურს კანონ-მდებლობას, რომლის პრინციპები 17 ოქტომბრის მინიფესტშია აღნიშნული და არის განხილული. მასმასაშვე კარგა ხანია მოეღოს ქვეყანა. მაგრამ საქმეც ის არის, რომ მესამე სათათბირო, მისი ხელმძღვანელი უმრავლესობა მთავრობის დირექტივებს ემორჩილება და ემსახურება და არა საკუთარ პროგრამას და ქვეყნის მოთხოვნილებას უგდებს ყურს. საქმეც ის არის, რომ თვით სინდიკატის თავისუფლების კანონებიც რაღაც შემთხვევით იყო წამოყენებული და მიღებული; ამ აქტს სათათბიროსას რომ გორაკიც კავშირი არა აქვს არც წარსულ მოღვაწეობასთან და არც მომავლესთან.

სათათბიროს ხელმძღვანელმა უმრავლესობამ არც-კი იცის, რა უნდა გადაეცეთ მომავალ სესიისაში და მთავრობას შესტკერის—რას გვიბრძანებთო. სესიის დამთავრების შემდეგ უმრავლესობის ლიდერები—გუჩკოვი, ბალო-შოვი, შუბინსკი—ესტუბრინენ პრემიერ-მინისტრს და შევითხენ, რა პროგრამა გვქვით დასახული მომავალ სესიისთვისაო. რას პეტიკობენ თვითონ ეს ლიდერები, რას მოითხოვენ ქვეყნის სახელით მთავრობისაგან, რა იმედებს ამყარებენ მომავალ მომავალზე—ამაზე კინიტარ არ დაუძრავთ და, რასაკვირვებელი, არც სტალინის და-უწყია გამოკითხვა. მან ავტორიტეტულად აღწერა მთავარი სამოქმედო პროგრამა, აღნიშნა ფარგლოვ, რომელსაც მომავალი სესიისა არ უნდა გადასცდეს და ამით დასრულდა მოლაპარაკება პარლამენტის უმრავლესობის წარმომადგენელთა და მთავრობის მეთაურის შორის.

ის, რაც სტალინმა უთხრა ხელმძღვანელ ფრაქციების მეთაურთ, უტყუარად მოწმობს, რომ მთავრობა არცა პეტიკობს, მთავარ საქმეს შეუდგეს; ყოველივე თავის ალაგას დაჩივება, მიუხედავად იმისა, რომ დადგა ის „მშვიდობიანობა“, რომელიც თვითონ სტალინმა აღიარა განახლების დაწყების პირობად. სტალინის პროგრამით, მომავალ სესიისა წარედგინება კანონ-პროექტები საგუბერნიო და სახალხო მმართველობის რეფორმის შესახებ; როცა ამას მორჩება სათათბირო, განსახილველად წარედგინება ის კანონ-პროექტები, რომელნიც ერობას მმართველის და რომელიც ახლა განსაკუთრებული საბჭო იხილავს შინაგან საქმეთა სამინისტროსთან.

გარდა ამისა, სათათბიროს წარედგინება პროექტები ნავთობადგურების და გზების შესახებ, შეიძლება საზოგადოებრივი ახალი წესდება და... პეტიკა წერილი კანონ-პროექტი, რომელიც თუ-რამი ისე მოუყრიათ თავი პეტერბურგის საკანონმდებლო ბიუროკრატულს ლაბორატორიებში. დაუმატეთ ამას, რომ ოქტომბერ-ნოემბერში სათათბირო უნდა შეუდგეს მომავალ წლის ბიუჯეტის განხილვას და თქვენ თვითონ დასურათდება კვლავ ის ჩხირკედლობა, რომელსაც სახელად ეწოდება რუსეთის სახალხო წარმომადგენლობის საკანონმდებლო მოღვაწეობა... ყოველ ექვს გარეშე, რომ სათათბიროს მიერ უქანასწელ სხვა-მეზე მიღებული სარწმუნოებრივი კანონები განუხორციელებელი დარჩება, რადგან ისინი „სფერების“ სურვილის წინააღმდეგ იყენენ წამოყენებული და რადგან არც ოქტომბრის სტები შეიწუხებენ მათ დასაცემად თავს. ასეთივე ბედი ეწვევა ყველა იმ კანონ-პროექტს, რომელიც შეიძლება ისევ შემთხვევით წამოაყენოს ცენტრმა მომავალ სესიისაში და, ამ რიგად, დაბეჯითებით შეგვიძლიან ვთქვათ ახლავ, რომ მომავალი სესიისა გათავდება, რუსეთში-კი ისევ სახელმწიფო და განსაკუთრებული წესების წესწამდება დარჩება... სანამ?

რუსეთის უმრავლესობა ის არის, რომ ამ საკითხზე გადაჭრით პასუხის მიცემა არავის არ შეუძლიან: რუსის ხალხის უბედური ისტორია ჯერაც ლატვიისა ჰგავს, სადაც შემთხვევას უფრო მეტი შეუძლიან, ვიდრე პოლიტიკურ პარტიების შეგნებულსა და გეგმა შეთანხმებულს მოქმედებს.

დავითი

პეტრე. დავითი ხაგინიძისაგან
20 ივნისი

ს კ ა რ ს მ თ ი

თავრიზი. იმ დროს, როდესაც თავრიზელმა რევოლუციონერებმა თავრიზის ოსმალეთის საკონსულოს შეფარვის თავი, ურმიელი რევოლუციონერები ადგილობრივ ოსმალეთის კონსულის წარმომადგენელის პეტრე ელასაგან სხვა და სხვა შევიწროებას განიცდიან. რევოლუციონერები პეტრე ელასს სახლს დაეცნენ. რევოლუციონერებს დაუტრია და მოუკლეს 10 კაცი; დიპტა აგრეთვე ერთი ოსმალელი სკოლა. პეტრე ელას დაიბარა 150 ქართი და ოსმალელი სალდათი. ელასს დაეძებს ინგლისის პოლიცია; მას სხვა და სხვა ბოროტ-

მოქმედების ჩადენა ჰპირდებოდა. ქართველმა ქალაქს ცარცვა დაუწყეს. რევოლუციონერები თავიანთ მხრივ ოსმალეთის საკონსულოს დაეცნენ. რუსეთის ვიცე-კონსულმა შეაჩერა სროლა და გადააჩინა „უკინებელი ელაჟი. ელაჟს საქვეყნოდ დაუკონა ხელები ვიცე-კონსულს. ამ ამბებმა ცუდი შთაბეჭდილება მოახდინეს ადგილობრივ მცხოვრებლებზე და სათარ-ხანს და ბაგირ-ხანს, რომელთაც ოსმალეთის საკონსულოს შეფარვის თავი, ცუდის თვლით დაუწყეს ყურება. მაი აღარავინ ეკარება. ქალაქში მათზე აღარავინ ლაპარაკობს. ქალაქსა და მიდამოებში სრული სიწყნარება.

ლონდონი. იმის შესახებ, რომ რევოლუციონერებმა რუს აფიციერების წინააღმდეგ პოტესტ-განაცხადს, „ტოიშ“ სწერს: რუს აფიციერების მოკვლას ცუდი შედეგი მოჰყვება. რევოლუციონერები უნდა გაფრთხილებდნენ და ზომები მიიღონ, რომ ამისთანა რამ არ მოხდეს. თუ ვინმე უტყუარი მოქალაქის, ამას ის მოჰყვება, რომ სახელმწიფოები დაწესებულებებს დასჯიან და სპარსეთში ჯარს შეიყვანონ.

თეირანი. ანგინშანელი რევოლუციონერები კარდამში გადავიდნენ. კარდამი კერეჯიდან 15 ვერსის მანძილზეა. კარდამში რევოლუციონერები სანჯღებს აკეთებენ და ზარბაზნებს აწყობენ. მათ რეჟიმ-დან მიეშველნენ რევოლუციონერები.

მანის ფრანკფურტი. ფრანკფურტერ-ცაიტუნგი თეირანიდან ატყობინებენ: მთელი ბაზარი ჯარის უტყარეს. ვაჭრებს გამოუცხადეს, თუ 20 ივნისს დღემდე დღენებს არ გააღებთ, ძალით გაგაღებინებთ. მთავრობამ განცხადება გამოსცა. განცხადებაში ნათქვამია, „შპსა სპარსეთის კონსტრუქციის მსკრებმა“ მოიწვიეს უტყარელი ყაზღები—ქართველები და კავკასიელი სოზები, რომელთაც აზრად აქვთ სპარსეთში ანარქია ჩამოაგდონ. ცხელა ესენი თეირანისკენ მოდიან. მთავრობა ყოველსავე სოზულს იხმარს, რომ ქალაქი და მცხოვრებნი დაიცვას და დასჯის იმით, ვინც რევოლუციონერებს

რაიმე დახმარებას გაუწევს. ამიტომ სახელმწიფო წესებს ვაცხადებთ. ყოველსავე არეულობის წინააღმდეგ სასტიკი ზომები იქმნება მიღებული. მთავრობა დასასრულ ამბობს, ვერ ვიკისრებ იმის პასუხის-მგებლობას, რაც ამის შემდეგ მოხდება.

ო ს მ ა ლ ე თ ი

პარიზი. ჰაიასის სააგენტოს სტამბოლიდან ატყობინებენ: სახელმწიფო სისამართლომ დაასრულა გამოძიება 31 მარტის არეულობის შესახებ. სასამართლომ დაადგინა, გადაყენებული სულთანი აბდულ-ჰამიდი სახელმწიფო სამართალში მისცეს.

ათინა. ოფიციალურად უარყოფენ იმ ხმას, ვითომ საბერძნეთი მობილჩაიკის ახდენდეს და თავისუფალ მეომართა რაზმებს ადგენდეს საბერძნეთი და მისი მთავრობა მშვიდობიანობის მომხრეა.

ბერლინი. ვოლფ-სააგენტოს პარიზიდან ატყობინებენ: საფიქრებელია, რომ კრიტოსის შესახებ რუსებს შეარყვით სახელმწიფოების მალეთის მთავრობის მომავალ კვირაში ჩამოაგდენ. მთავრელი სახელმწიფოები თანახმანი არიან ამ საკითხში. ნოტაში საბერძნეთს ურჩევენ მშვიდობიანობა დაიცვას. ამას გარდა საბერძნეთის შედგომიანებენ, რომ სახელმწიფოები თათიან რაზმებს 11 ივლისს გაიყვანონ.

ს ა ზ ზ მ ა რ - ბ ა რ მ დ .

ვენა. „ნეუ-ს-ფინ-ტაგ-ბლატე“ აღეგულებოდა დამოუკიდებლობა ზარტის ან-ზამოიერებით. გახეთა სწერს, რომ ეს ზარტა ყოველთვის ომისა-ღამა იყო და უარი განცხადებ, რომ ზოგჯერ უფლებების შეზღუდვით სა-მინისტრო შეეგნა. ზარტა აშკარად ელტვის ქუჩაგუთის გამოცდგუებას და ამით იძულებულ ხდის შეუქცის ისეთი ზომები მიიღოს, რომელსაც ეს უკანასკნელი ყოველთვის გუგნობდა.

ლონდონი. უცხოეთის პრესის კავშირმა რუს დეპუტატების ზარტის-გამად ნადიმ გამართა. დაიქცა შეუქცეად და რუსის ხელმწიფის სა-დგუბელობა. ამის შემდეგ ვერ-მეცა სიტყვა წამოსთქვა. ვერ-მეცა, სხვათა შორის, სთქვა, რომ ზარტის სასიამოვნოა და მისი გავრცელება შეუძლებელია. მაქსუდ-გამ სთქვა, რომ ზარტისგანაა საერთა-

შორისა კულტურა შეათვისესო და აღნიშნა, რომ უფელ ქვეყანაში პრესის დიდი დავადა მთავრების კონსტრუქციის დაწერების საქმეშია. გარეშე საქმეის მინისტრის გრესის საზარდადმეტო მდიანას დაიქცა დეპუტატთა ზარტაში კერძო სადილო გამართა. ამ სადილს დაესწრნენ ხომალ-კოვი, გუჩკოვი, გრაფი პობრინსკი, მალეიუკოვი, შიდლოვსკი, გრაფი ზოტრაცი და მალეიუკოვი. ინგლისელები-დან სადილს დაესწრნენ დაიქცა ზარტის გამომხატელი წევრები, სიტუებები არავის წარმოუთქვამს. ზარტადადნენ ესაზნეად მდგომარეობაზე.

18 ივნისის სტუდენტმა ინდუსმა მოჰგლა ზოგადიანი ვილაში კერზონ-უიადი. უიადი ინდუსთა საქმეთა უწყე-ბაში მსხურებდა. რამდენიმე ას ინდოელ-სტუდენტის ზარტისგანმად ინდოელ-ბის კავშირმა ნადიმ გამართა, რომელსაც ზოგადიანი უიადისი დაესწრა. ზოგადიანი მამინ მოჰგლეს, რომელსაც ნადიმადან ბრუნდებოდა. დაი-ჭრა აგრეთვე ექიმო, რომელიც ზარტა-დან ჩამოვიდა. სტუდენტო დასაბრ-დეს, მს-ადმანდად იარი გარტინადი რეგულერა და ხანჯადი.

ვენა. „ნეუ-ს-ფინ-ტაგ-ბლატე“ ბეგუბადიან ატყობინებენ: შექმე-ლები და შეფასებუად გიარტის ურთი-ბისა დამოუკიდებლობა თან და თან მსჯულები. დამოუკიდებლობის გაქცე-ვებს ხელი შეუქცო მთავრ-ოკონომი-ჩას სასახლადიან დახმარება, რომელსაც შეფის წუად გიარტისთან ჩხუ-ბი მოუვიდა შექმელები სიდელბერ-გარტის ბოლო მოუღონ ამ მდგომარეობას და შეფას წუად გიარტის სა-ზღვარ გარედ წასვლას ურჩევენ. ხმა დადეს, რომ სასახლადი მინისტრმა უმეც ზომები მიიღოს ამ შემთხვევის-თვის, თუ ამ განხილვადიან მოულოდ-ნელი მიმდინარეობა მიიღოს.

პარიზი. ტანკერადან ამავი მოგე-და, რომ მუდამ ქებამა შექმესა შე-პერფო: ეს ამავი ჟერ არ დამტკიცე-ბუდა.

ლონდონი. ზოგადიანი კერზონის მოგუდო 22 წლის ინდუსთა ჩანგრა-დან, მისა გვარა მიდარდა. 19 ი-ვნისს ჩეკებს ჩამოარგეს. მან გან-ცხად: რომ ზარტისა ჩამოაყად ექიმს ვერ-მეცა, რადგან იგი თან დასაბრ-და იძულებული ვიქც ზომები მიიღოს.

რ უ ს მ თ ი

ნოვოგორკისკი. სტალინა აქსაისკის მი-დამოებში ქან-ზმირი აღმოჩინეს.

ეს ცნობისმოყვარეობა? არა, ჩემო რევანს.. ცოლსა და ქმარს შორის საიდუმლოს ადგლი არ უნდა ჰქონ-დეს... მე უნდა ვიცოდე, რა გაწუ-ხებს!—წყენით სთქვა მარიამმა.

— ვსთქვით, რომ აგრესია... კარ-გი და პარტიისანი... მაგრამ ჯერ ეს მითხარი, რაიმე ხიფათი რომ შემე-მთხვას, შეგიძლია თუნდ ბეწვის ოდენა დახმარება გამაწეო?—იკითხა ცოტათი გულ-მომთხარმა რევანსმა და სივარას მოუკიდა.

— აღამიანო, ბარემ სთქვი, რაც გაწუხებს... თუ კი საჭიროება მო-ითხვას, დიახ, რომ დაგეხმარე-ბი... თავს დასდებ შენი ფულის-თვის!

— ხა... ხა... ხა... რა გულ-უბ-რევილოდ მსჯელობ, მარიამ... გამო-ცდილებით ვიცი, თუ თავს დასდებ, დახმარების მაგიერ ხელსაც შემიშ-ლი... გესმისის სიცილით გააწ-ყვეტინა რევანსმა.

— ეგ ქალების დასამოკრებელი ქამანდები, რევანს, და სხვა არაფე-რი!..

— დამშვიდდი, მარიამ, ნუ აქარ-დები!.. მარტომ უნდა გითხრა, ვი-ბუდები, თორემ რა უნდა მქონდეს დასამოკრებელი? ეს მით უფრო, რომ მე მალონებს არა საკუთარი პირადი ანგარიშები, არამედ საზოგადო, ასე ცხვირს დააცინა. — შენ გეუბნები-ან, ხომ არაფერი შეგეხმება?— გა-უმეროდა ცოლმა.

— უნდა გულახდით გითხრა, რომ ქალები მეტის-მეტე ცნობის მოყე-არენი ბრძანდებიან... აბა, რაში გე-საჭიროება, რომ გაიგო, შემეხმება რაიმე თუ არა?— უკმაყოფილოდ უბა-სუხა რევანსმა და სათვალეები გაის-წორა.

— ხომ არ გაგიტოვ, ქაო, განა

მოლტვა. ოლქის სასამართლომ და-ასრულა 1905 წელს მიმდარ ებრელი აწიოკების საქმე. განაწილდა სასამართლო გადაწყვეტა. — ტყვეობის განსჯილება და — ნაწილობრივ სპარსეთის სასამართლომ ბრალდებულებს გადაუწყვი-ტა ციხე სხვა-და-სხვა ვადით.

სონოვოცი. 18 ივნისს, საღამოთ, სოფელ სტრევიცკიში უცნობებმა მოკლეს ორი სტარჩინი. მკვლელები მიიშლნენ.

ოლესხა. საერო განათლების მინისტრ-მა მოიწვინა გრადინარსკის სახელმ-ბული დღეგნობა, რომელიც შეეხება მისწავლეთა სკოლის გარეშე თვალ-ყურის დევნებას. ამ სახელმწიფო დღეგნობ-ბას ყველა სასწავლებელი უნდა დაემო-ჩილოს.

დღიამ წვამად და სტეკამ 700 დსებტ-ნა ნათეს გააფუტა. ზარალი 20,000 მანეთს უდრის.

პეტერბურგი. აღმინისტრაციის განკარ-გულებით ლუბოვინი 3,000 მანეთით და-აჯარიმეს. რუსთა, ზნამიპ-ს მე-134 ნო-მერში დაბეჭდილი იყო წერილი:

„ფსიკ რუის სიციხისა და ჭრის სისხლისა“.

პეტერბურგი. დღე-ღამეში ხოლერით ავად გახდა 92, გარდაიცვალა 44, მორჩა 44, საავადმყოფოში 615 კაცი.

ნებ-პითხვის საზო-გადოების სპოლავი

18 ივნისს წ.-კ. საზოგადოების მთავარმა გამგებამ მთელი სხდომა მოანდომა საზოგადოების სკოლების შესახებ რევიზორების მოხსენებათა განხილვას. მთავარმა გამგებამ მო-ისმინა როგორც რევიზორების მო-ხსენებანი, ისე მოსახრებანი სასკო-ლო სექციისა. მეტად ცუდი შთა-ბეჭდილება მოახდინა გომარეთისა და კავკასიის სკოლების შესახებ პ. სურგულაძის მოხსენებამ.

გომარეთის სკოლა, რევიზორის სრუტით, სკოლის პირვე მიუყე-ნია მასწავლებელს გ. უტურაშვილს. „შენობა სკოლისა სულ უპატრონოდ ყოფილა და პირუტყვების სადგომს უფრო წარმოადგენს თუმცა, ვიდრე სკოლას. სწავლის სიკრე იცე ყოფი-ლა და ცუდგებულთ, რომ რევიზორი პირდაპირ ამბობს, გომარეთში სკო-ლა სრულიად არ არსებობს ფაქტი-ურადო. სულ ამ სოფელში 5000 სულამდე ქართველი სტოგობის. ამოდენა სოფელში მხოლოდ 25 ოჯახს მუშაობდა სკოლაში ბავშვი. მოსწავლეებს არა თუ სასწავლო

— კარგი, მაგრამ არ შეიძლება გამაგებინო, რაში გამოიხატება სა-მშობლოს დაცვა?— გააწყვეტინა მა-რიამმა, თუმცა ეკვით მიხვდა, სა-ითყენაც იყო მიმართული რევანის სიტყვები.

— შენ ალბად იცნობ ადგილო-ბრიგ სახალხო დირექტორს? აი, ეს პატიოსანი გვამი მუნჯური მეთო-დის დიდი დამცველია და ბავშვ-ების გონების დასაზნელებლად სკო-ლებში ყოველდღე უმსგავსო სახელ-მძღვანელო წიგნები შემოაღებინა! — მერე?

— მეგრე და აი, სწორედ ამ ვიე-ბატონთან მომიხდა დღეს შეტაკე-ბა... საქმე იმდენად გამწვავდა, რომ კინაღამ დღელში გამოვიწვიეთ ერთ-მანეთი...

— რას ამბობ, კაცო, გაგეყვულ-ხარ და მეტი არაფერი! აბა, სად პრაკურორის თანამშრომნი და სად სწავლა-აღზრდაზე მზრუნველობა...

დაე, როგორც უნდათ, ისე ასწე-ლონ, ეგ ჩვენ რაში გვესაჭიროება! — აკი ვიქვი, ხელს შემიშლის მეთქი! თუ არ მოგწონს განა, მათ აღმატებულების მოღვაწეობის სილე-ხტორ რომ ვამხილო?

— მზილდა თუ საჭირო იყო, სხე-ბსაც შეეძლო... ეგ შენ არ გგე-ბოდა... მამაკაცები ზნორად ქალებს გვისაყვედურებთ და თვითონ სხვის საქმეში ეხიარები!

— ადამიანო, დამერწმუნე, არ გაგეგნოს, რას მიიღებს-მოიღებ! განა ეს სხვის საქმეში შეხმარება? სრუ-ლებითაც არა! ჩვენ, ესე-იგი, ნა-სწავლი თაობა მოვალენი ვართ სწე-ლი-აღზრდის საქმეზე ვიზრუნოთ, მუნჯური მეთოდი კი... იცი, რას ნიშნავს ჩვენს სკოლებში მუნჯური მეთოდის გამოყენება? ეს პოლიტიკა,

მუნჯური მეთოდი

მამამ ხიტყვა, მამამ პავი,
მამამ საქმე მიხან ქნაილი.
შ. რუსთაველი.

პრაკურორის ამხანაგი რევანს პავ-ლეს ძე ქერქეტაძე, რომელიც არსე-ბულ წეს-წყობილების დიდი მომხრე იყო და არავითარ „საწინააღმდეგო“ საქმეში არ ერეოდა, სრულიად მოულოდნელად შეიცვალა და ეროვ-ნულ ჩაგვარზე დაიწყო ჩივილი. ეს არა „წვეულებრივი ცვლილება რე-ვანში საცხებით გამომდევნა მაშინ, როდესაც ადგილობრივ გაზეთებში მუნჯური მეთოდის წინააღმდეგ დაი-წყეს წერა. რევანმა ყურადღება მიაქცია სწავლა-აღზრდის საქმეს და დარწმუნდა, რომ მუნჯური მეთო-დით სწავლება არა ბუნებრივი მოე-ლენა იყო. ამის შემდეგ რევანს „მუნჯურისტების“ დაუძინებელ მტე-რად გადაიქცა. მართალია, ყველა-ფერში ზომიერების მომხრე რევანს თავის სწავლა-აღზრდაზე ახალ შე-ხედულებას სხვა და სხვა მოსაზრე-ბით დიდხანს ჰმალავდა, მაგრამ ბო-ლოდ თავი ვეღარ შეიკავა და საჯა-როდ ცხადობდა ხმა.

რევანმა დაუწყო მტყუნება მო-წინააღმდეგეებს. ყველაგან, სადაც რევანს იქნებოდა, ერთი ალიაქოთი ასტყდებოდა ხოლმე. იგი ერთნაი-რად ჰგმობდა მუნჯურისტებს „რო-გორც საკუთარ ოჯახში, ისე კლე-ბენში, რესტორანებში და ქუჩაში სეირნობის დროსაც. რევანმა განი-ძარბა „მუნჯურისტების“ თავხედურ საქციელის პრესის საშუალებით გა-ზათობება, მაგრამ განზრახვა ვერ შეასრულა. ამის მიზეზად უდროობას ასახელებდა. „დრო რომ ხელს მიწ-ყობდეს, ისეთს წერილს დაესტამბე-

დი, რომ „მუნჯურისტებს“ კოვზი ნაცარში ჩაგვარდნოდათ, ხშირად იცოდა რევანს და გასამართლებელ საბუთებს ზეპირად მოიყვანდა ხოლმე. წერის უნარი რევანს მართლაც შესწევდა. ამ მხრივ რევანმა ყურა-დღება ჯერ კიდევ ახალგაზრდაში მიიქცია. უმაღლესი სწავლით აღ-ტურვლი საშობლოში რომ დაბ-არუნდა, რუსულ გაზეთებში დაიწყო თანამშრომლობა. თუმცა რევანს პსევდონიმით სწერდა და თავის ნა-მდვილ გვარს ჰმალავდა, მაგრამ ნა-ცნობებმა მაინც იცოდნენ, რომ ეს და ეს წერილი რევანს ქერქეტაძეს ეკუთვნის და არა სხვას. რევანმა გა-ზეთებში წერას მალე მიანება თავი და სამსახურში შევიდა. როგორც შრომის-მოყვარე და კარგი ყოფა-ქცევის კაცი, ღირსეულად დაწინა-ურდა. სამსახურში შესვლის შემდეგ რევანს, როგორც აწერალი, აღარ აჩვენებდნენ, მაგრამ ზოგიერთებს კი-დევ დიდხანს სჯეროდათ, რომ რე-ვანს მალულად თანამშრომლობს ეურნალ-გაზეთებში.

რევანმა 50 წელს გადააცილა, მაგრამ ორმოცისას ჰგავდა. თუმცა ბოლოს დროს კეფზე თმა გაუთხე-ლდა, აქა-იქ თმა-წერში ქალარაც შეგარა, ანუ როგორც თვითონ ამბობდა, „მოხუცებულ ობის ნაეა-დულმა გადმოსქქვა“,— მაგრამ ეს სრულებით არ უკარგავდა რევანს მიმზიდველობას. ახლავის მოყვანი-ლობისა, ჯან-სალი და მკვერ-მეტ-ყველი რევანს წინააღმდეგულად კარგს შთაბეჭდილებას ახდენდა ყველაზე.

ერთხელ რევანს მეტად აღელვ-ბული დაბრუნდა სახლში. ეტყობო-და, ცუდი რამ შეუხვეოდა. თავს მთვრალივით აქნევდა. სახე გაკუთ-რებოდა, მძიმედ ქმენავდა და მე-ეტლეს უჯვარდებოდა. ზამთრის სე-ხლი იყო. თოვლ-ნარევი წვიმა ას-ხავდა. ტრაპიან ქუჩებში გაღებულ თოვლის ქულები ეყარა. გორაკზე ტყეის ფერი ბურუსი ჩამოწოლი-ლიყო ცივი ქარი არხინად დაქ-შული. ყველაფერი კეთილნება და ნალექიანად გამოიყურებოდა.

— გაჩერდი! — ანიშნა რევანმა მე-ეტლეს. ეტოს რომ მოეხალხოდა, ზანტად გადმოიბიჯა, მეეტლეს ფე-ლი მისცა და ოთახში დაურეკა. მა-შინვე გაჩნდა მოსამსახურე და გა-ჯავრებულ ბატონს პალტო და ყელ-სახვევი ჩამოართვა. რევანმა ენა-უთქმელად შეიღო კარები. ნათელ-და და მდიდრულად მორთულ ოთახ-ში საამურად თბილად. ბუხარში ცეცხლი გუზგუზებდა და ნაპერწკ-ლებს ტკაცანი გაჰქონდათ. რევანს ბუხრის მახლობლად სავარძელში ჩაჯდა, გაყრუული თითები დაიხილა და თავი ძირს ჩაჰკიდა.

— მამა, მამა მიხედ! — მისიმა რევანის სამის წლის ქალის წკრილა ხმა.

„ეჰ, ეჰ! — ამოიხენეა რევანმა და თავი მალა აიღო: — დიდებო მით-მინებასა შენსა, უფალო იესო! მაგ-რამ მე კი... როგორ გინდა, რომ იცხოვრო... ყოველ ნაბიჯზე უთან-ხმობა, პიროვნების დაუცუება... აბა, ეს სადილი კი არა, საგანგებოდ შემზადებული საწამლაფი იყო, დიან საწამლაფი“

რევანს საშინელი ბოღმა მოაწვა, გული დაუსუსტდა და სიბრახის გა-მო თითზე კინაღამ იკმინა. რევანის

၁၆- ကလေး ဖုတ်

